

HRVATSKI SABOR

KLASA: 740-01/25-01/28

URBROJ: 65-25-2

Zagreb, 17. prosinca 2025.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjeni i dopuni Prekršajnog zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika SDP-a, aktom od 15. prosinca 2025. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njegovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Klub je odredio sve zastupnike Kluba zastupnika SDP-a.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a

Primljeno:	16-12-2025	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
740-01/25-01/28	65	
Uredbeni broj	Pril.	Vrijednost
6532-2-25-1	1	-

Zagreb, 15. prosinca 2025.

KLASA:
URBROJ:

Hs**NP*740-01/25-01/28*6532-2-25-1**Hs

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI I DOPUNI PREKRŠAJNOG ZAKONA

Temeljem članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine", br. 81/13., 113/116., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Klub zastupnika SDP-a podnosi Prijedlog Zakona o izmjeni i dopuni Prekršajnog zakona.

Za predstavnike Kluba zastupnika SDP-a, koji će u ime Kluba sudjelovati u radu Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, određeni su svi zastupnici Kluba zastupnika SDP-a.

PREDSJEDNIK KLUBA ZASTUPNIKA SDP-a

Siniša Hajdaš Dončić

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI I DOPUNI PREKRŠAJNOG ZAKONA

Zagreb, prosinac 2025.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI I DOPUNI PREKRŠAJNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014 — Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

U posljednjih nekoliko godina u Republici Hrvatskoj bilježi se zabrinjavajući i stalan porast slučajeva nasilja među djecom i mladima, osobito među djecom osnovnoškolske dobi. Prema Izvješću o radu Ministarstva unutarnjih poslova za 2024. godinu, zabilježeno je više od 2 944 kaznenih djela čiji su počinitelji maloljetnici, što predstavlja porast od 19,4 % u odnosu na 2023. godinu. Među tim slučajevima sve su učestaliji oblici nasilničkog ponašanja, prijetnji, tjelesnih ozljeda te grupnog i digitalnog nasilja. Istodobno raste i broj prijava u kojima su počinitelji djeca mlađa od 14 godina, koja prema zakonodavstvu nisu kazneno odgovorna, pri čemu odgovornost prelazi na roditelje, skrbnike i nadležne institucije. Međutim, postojeći mehanizmi ne omogućuju brzu ni učinkovitu reakciju sustava, što povećava nesigurnost u školama i lokalnim zajednicama te narušava povjerenje građana u institucije koje bi trebale štiti djecu.

Prema podacima iz izvješća Pravobraniteljice za djecu za 2024. godinu, vršnjačko nasilje nalazi se među tri najčešća razloga pritužbi roditelja i škola. U razdoblju od 2020. do 2024. bilježi se kontinuirani rast slučajeva nasilja, osobito onih s elementima grupnog i digitalnog nasilja, a prema podacima Eurostata Hrvatska bilježi višu stopu maloljetničkih prekršaja s elementima nasilja od prosjeka Europske unije za 17 %. Ovakvi trendovi suprotni su ciljevima Nacionalnog plana za prava djece i Strategije socijalne politike Republike Hrvatske te obvezama Republike Hrvatske prema Konvenciji o pravima djeteta i relevantnim preporukama Vijeća Europe o prevenciji nasilja nad djecom.

Stanje dodatno otežavaju zakonske praznine u postojećim propisima, zbog kojih dolazi do odgađanja reakcija i prebacivanja odgovornosti između institucija. Mehanizmi brze zaštite žrtava i praćenja počinitelja nisu dovoljno razvijeni, a roditelji djeteta počinitelja često ne snose nikakve posljedice zbog nesuradnje sa sustavom. Uzroci maloljetničkog nasilja višeslojni su i povezani s obiteljskim, socijalnim i psihološkim okolnostima, uključujući nefunkcionalne obiteljske odnose, zanemarivanje, siromaštvo, izloženost nasilju u obitelji, probleme mentalnog zdravlja te snažan utjecaj digitalnog okruženja, osobito društvenih mreža i internetskih izazova koji potiču nasilno ponašanje. Slučajevi koji su se dogodili u zagrebačkoj Dubravi, Jelkovcu, Splitu i drugim sredinama pokazuju da institucije često reagiraju tek formalno i s velikim vremenskim odmakom.

Takva praksa potvrđuje da sustav u velikoj mjeri funkcionira reaktivno umjesto preventivno te da je spora i neusklađena reakcija institucija jedna od ključnih slabosti. Sustav nema precizno propisane rokove, niti postoji obvezna procjena rizika i izrada žurnog plana zaštite. Nizak broj stručnih suradnika u školama, česta odsutnost psihologa te neujednačeno postupanje centara za socijalnu skrb dodatno otežavaju pristup sigurnom i dosljednom upravljanju slučajevima nasilja. Uz to, škole nemaju mehanizme privremene suspenzije učenika počinitelja, što dovodi

do situacija u kojima se počinitelj vraća u razred dok žrtva izostaje ili čak mijenja školu. Sve navedeno pokazuje da trenutačno zakonodavno rješenje ne daje odgovarajuće alate za pravovremenu i učinkovitu zaštitu djece.

Zbog svih identificiranih problema nužna je cjelovita reforma zakonodavnog okvira, uključujući uvođenje jasnih rokova za postupanje nadležnih tijela, definiranje odgovornosti roditelja koji odbijaju suradnju, omogućavanje žurnih mjera zaštite žrtvama, unapređenje međuresorske suradnje te precizno određivanje tretmanskih programa usmjerenih na sprečavanje ponavljanja nasilja. Predložene izmjene imaju za cilj ojačati sustav i uspostaviti brže, učinkovitije i koordiniranije postupanje institucija, a sve radi osiguravanja zaštite djece, jačanja odgovornosti roditelja i smanjivanja rizika od ponavljanja nasilja.

Zakonom je potrebno urediti nedostatak koji postoji u važećem Prekršajnom zakonu, a odnosi se na činjenicu da taj zakon ne propisuje izričit raspon kazne za roditelje koji propuste nadzirati svoje dijete, niti sadrži precizno uređene posljedice odbijanja suradnje roditelja s nadležnim tijelima. Stoga je nužno zakonom precizno propisati novčanu kaznu za propuštanje nadzora te dodatnu kaznu u slučajevima kada roditelj odbije suradnju s centrom za socijalnu skrb, policijom ili drugim nadležnim tijelima. Time se uvodi jasna obveza postupanja i omogućuje se dosljedno sankcioniranje roditeljskog propusta, koji u mnogim slučajevima predstavlja jedan od ključnih uzroka ponavljanog nasilnog ponašanja djece i nemogućnosti sustava da pravovremeno intervenira. Propisivanje kazne za odbijanje suradnje potaknut će roditelje da aktivno sudjeluju u savjetodavnim, edukacijskim i nadzornim mjerama, što je preduvjet za učinkovito sprječavanje recidiva i za uspjeh svih intervencija usmjerenih na dijete. Time će se ojačati cjelokupni sustav zaštite djece.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nisu potrebna dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna. Sredstva potrebna za izvršavanje ovog Zakona osigurat će se unutar već planiranih proračunskih okvira.

PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENI I DOPUNI PREKRŠAJNOG ZAKONA

Članak 1.

U članku 9. stavak 3. mijenja se i glasi:

(3) Za počinjeni prekršaj osobe iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se roditelj ili drugi tko je nadzire ako je taj prekršaj u izravnoj vezi s propuštenim nadzorom roditelja ili drugog tko je nadzirao tu osobu, novčanom kaznom od 700 do 4000 eura, osim ako posebnim zakonom nije drugačije propisano.

Iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4. i 5.:

(4) Uz novčanu kaznu iz stavka 3. ovog članka, sud može roditelju, skrbniku ili osobi koja nadzire dijete odrediti obvezno pohađanje programa savjetovanja i edukacije za roditelje u trajanju do šest mjeseci.

(5) Ako roditelj, skrbnik ili osoba koja nadzire dijete neopravdano odbije sudjelovati u programu iz stavka 4. ovog članka, sud može, uz Hrvatski zavod za socijalnu skrb, izreći dodatnu novčanu kaznu do 2000 eura.

Članak 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1. - važeći Prekršajni zakon ne propisuje izričit raspon kazne za roditelje koji propuste nadzor nad djetetom. Ova izmjena i dopune propisuje jasnu novčanu kaznu i dodatnu kaznu za odbijanje suradnje. Time se osigurava odvraćajući učinak i jača odgovornost roditelja.

Uz članak 2. - odnosi se na stupanje na snagu ovoga Zakona.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Glava druga (II.)

PRIMJENA PREKRŠAJNOG PRAVA REPUBLIKE HRVATSKE

Prekršajna neodgovornost djeteta

Članak 9.

(1) Osoba koja u vrijeme počinjenja prekršaja nije navršila 14 godina života ne odgovara za prekršaj.

(2) Kada se osoba iz stavka 1. ovoga Zakona učestalo ponaša na način kojim ostvaruje obilježja težih prekršaja, nadležno državno tijelo za postupanje povodom počinjenih prekršaja obavijestit će o ponašanju te osobe roditelje ili skrbnike i Centar za socijalnu skrb prema njezinu prebivalištu ili boravištu njezinih roditelja ili skrbnika.

(3) Za počinjeni prekršaj osobe iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se roditelj ili drugi tko je nadzire ako je taj prekršaj u izravnoj vezi s propuštenim nadzorom roditelja ili drugog tko je nadzirao tu osobu.

